

CONSTANȚA

APARE DUMINICA

20 bani numeru 20

Administrația, strada Gărei No. 25.

— Abonamentul 10 lei pe an —

Reorganizarea de la Domenii

Vorbind acum două săptămâni de reorganizarea făcută la Ministerul Domeniilor, diceam, pentru serviciul silvic, că *tot meșteșugul noii organizări constă din faptul că: membrii consiliului tehnic păduresc s'au aranjat între dânsii, creând posturi noi, în care s'au înaintat pe sine-le toți cu câte-un grad și luând fie-care locul ce-i contenea mai bine.... „până când“, adaogam „o Iradea Regulă va rade pe toți foștii inspectorii ai Dobrogei, cari au cheltuit un sfert de milion de lei.“ (deosebit de un alt sfert de milion, venitul pământului) „fără să poată face un hectar de pădure de salcâm în Dobrogea, ori să schimbe cu o iotă regimul păduresc, tot cel turcesc ce dăinuște aci de 22 de ani“.*

Acum, ca să nu crează d-nul Ministru al domeniilor și cel în favorul cărora e-sa a făcut reforma actuală că ne impresam de parsona cul-va, acum sau altădata, de câte-ori am scris despre afacerile Domeniale dobrogene; ori ca vrem, numai așa, să prindem niscai muște, — prindă-'e cei ce se indeletnicesc cu acest soi de sport — punem de-cam-data în vedere d-lui Ministru cele ce diceam acum trei ani, *Constanța de la 1 Iunie 1897, în privința serviciului silvico-domenial al Dobrogei, — până când vom resuma într'o broșură tot ce-am scris în asta privință și relativ la reorganizarea de pe atunci proiectată a Ministerului Domeniilor.*

Nici cu o notă nu putem scadea *ostă-și* din aprecierile și expunerile noastre de pe *atunci*; din potrivă, vom mai avea de adăugat aprecierile noastre asupra reformei noi, care legiferează cor-topirea în serviciul silvico-domenial a altor două servicii speciale, al minelor și pescăriilor, ca harababura d-lui Fleva să fie completă.

D-nu Ministru pătrunde-se bine de situația de acum, și judece despre viitor.

Iată articolul de acum trei ani:

Pentru D-nul Ministru al Domeniilor

Până vom putea relua cele ce aveam de spus d-lui Ministru al Domeniilor, în chestia reorganizării aceluși minister, să ne permitem a-l atrage atenția asupra următoarelor date și fapte:

Pentru administrarea carierilor de piatră, var, nisip, etc., multe puține câte sunt, ministerul are agenții săi, dependenți de serviciul minelor din minister; asemenea pentru pescărie, a cărei exploatare în regie, credem că nimenea nu o regretă.

Ei bine, pe când toate punctele, toate vadurile de exploatare a acestor venituri, atât de împrăștiate și puține la număr, sau de mică importanță, au oamenii lor, *moșile* rămase neparcelate, *prisoasele de moși* din mai fie-care sat, *terenurile de plantație*, peste 30,000 hectare în întreaga provincie, *loturile deposedate*, mari și mici, să zicem cel puțin câte 500 hectare unul peste altul, din

fie-care cătun, *casele, vile, morile, grădinile*, rămase după urmele emigrațiilor; — *pădurile*, în întindere de peste 100,000 hectare, din întreaga Dobroge, peste tot căutate în regie ca și stuful din tot litoralul românesc al Dunărei și Mării negre; — *pepinierile de arbori forestieri*, de la fie-care ocol, plus *impduririle* întreprinse pe nisipistile de la Tuzla, Carakioi, aranasuf, și Cacele de pe lângă pepenierile, Murfatlar și Comarova; toate aceste bunuri, res-ăudite peste suprafața Dobrogei, sunt administrate numai de 13 gardii generali silvici, asistați de câte 2—4 brigadierii, cu un șef inspector, resident în București, pe care fie zis în treacăt, nu l'am vădut aici nici o singură dată, de când scriem acest jurnal.

Deosebit de administrarea materialului lemnos, la o populație de peste 200,000 suflete, șefii de ocoale, parte din ei având câte două plăci, trebuie să facă în triplu exemplar: contracte agricole pentru fie-care bucată de pământ, în fie-care din cele 40—50 sate, din ocolul ce are de condus.

Când cauți pe șeful de ocol sau brigadier să-ți dea bilet pentru un car cu lemne, îl găsești la cătuna cutare făcând un contract agricol de *arătură*, *lăneată* sau *pășune*, iar când îl cauți pentru un asemenea scop îl găsești la gura de exploatarea *pădurii*, sau *nicăiri*, adică plimbându-se, vorbă să fie, împrejurul pădurilor pentru pază, contra delictelor, *pășunării* etc. Dar când sunt deci și sute de lucrători cu ziua, la plantații, primă-vara; când se fac contractele agricole, pe cine mai prind pe la reședințe?

In schimb nu se facee nimic, nici administrație de moșii, nici pădurărie, nici plantații și e absolut imposibil a se face ceva până ce aceste servicii nu vor fi deosebite unele de altele.

Este neapărat necesar a se deosebi aceste servicii unele de altele, al plantațiilor și împăduririlor de pază și exploatarea în regie a pădurilor, al domeniilor de cel al pădurilor, având fie-care serviciu câte un șef deosebit, numai pentru Dobrogea, iar nu ca acum, șeful să fie la București sau Ploești.

Voește domnul Ministru al Domeniilor să facă ceva util? Să despărtească neapărat serviciul domenal de cel silvic, numind câte un domn inspector pe totă Dobrogea.

Statul pierde îngrozitor de mult de la domeniile, numai fiind-că silvicultorii nu se pot ocupa de fie-care petec de pământ în parte, ci fac adese, fără privire la calitatea pământurilor, care variază din loc, în loc, un singur contract, cu o singură taxare, oricare ar fi întinderea moșiei sau puterea de fertilitate a solului.

* *

Un singur cas va ilustra în destul modul cum se lucrează.

Lucrătorii de la pepenierele Casimcea, Duingi, județul Tulcea, de la împăduririle proiectate la Caranasuf; cei de la Comarova, Murfatlar, Karakiol și împăduririle respective, nu sunt plătiți de vre-o 2 și 3 luni. Suma ce li s'ar datori ar trece peste 15,000 lei. Mai deună zi, cei din Comarova, unde silvicultorul respectiv, n'a avut bani de la dînsul să le mai dea, cel puțin pentru mîncare, s'au dus în corpore la sub-prefectură și au reclamat suma de 3000 lei ce au de primit.

În săptămîna trecută silvicultorii de la ocoalele Casimcea, Șiriu, Ostrov, Mangalia, Cerna-voda, Edikiol și Cara-murat, au fost toți în Constanța, așteptînd pe inspector cu banii, câte-va zile, dar au plecat toți fără nici un rezultat, inspectorul n'a venit.

* *

Semănăturile și plantațiile făcute ar fi pline de buruieni. Nu mai lipsește de cât un chibrit, în luna viitoare, când buruienile vor fi uscate,

ca să se ducă pomina, după cum s'au dus de pădurea de pe moșia Hăgeni, județul Ialomița, desființată cu îngrijire de teribilul element, până la ultimul arbust, spre a se zice și aici: silvicultorii n'au noroc!

Rezultatul întreg, precăutat de noi, citească-l d-l ministru în cartea d-lui silvicultor Zarea.

P. Grigorescu

SCRISOARE DESCHISA

Domniiei Sale

D-nului IANCU BĂNESCU

fost Director la Ghimnaziu,
acum conțiliu comunal în retragere.

LOCO.

C'oane Iancule!

Și, zi, te-ai supărat foc pe mine!...

Să mă bată unul D-zeu, — uit-te zic vorbă mare, — dac'am înțeles pen'ce.

Nu cum-va îți ai închipuit că eu am venit la d-ta să florîi dă măr, să-ți fac vizită, să stăm la taifas ori la sindrofie împreună?... Aș! ferească sfîntul, c'oane Iancule! am venit pen'că n'am avut încotro, pen'că, ci-că, era ședința la conțiliu, pen'că și d-ta ești conțiliu... Almintrelea... să-mi fi rupt picioarele dacă aș fi îndrăsnit eu să-ți urc scările și să-ți calc pragul! Așa îndrăsnială!... s'ar fi putut, c'oane Iancule?

D-ta știi că eu sunt un om modest. Lă 20 dă ani fac slujbă comunei. Am fost și la răsboiu și am tăiat cinci cercheji (adecă numai picioarele, pen'că le tăiaseră alții capetele, înaintea mea). Și ce răsplată? Nici una! Dă 20 dă ani tot aprod, nici o avansare, nici macar *titident*, cum ar fi cu dreptate să fiu, c'oane Iancule!

Dă ce te-ai fi supărat d-ta pe mine, nu înțeleg în rupu capului. Să-mi faci d-ta așa *afrou*, să mă dai afară ca p'unu d'ăia derbedeu și fără căpătăiu, în funcțiunea iczercitiului meu...

Ea nu, zău, stăi strâmb și judecă drept: Ce sunt eu de vină, să mă gonești, să mă injuri, să mă ameninți și să-mi faci o morală dă nici cămîi să n'o mănance?!

Nu cum-va... cum s'ar prinde... de-o pildă de-un par exemplu... d-ta îți închipuești că eu am votat contra d-tale?... Vai de mine, c'oane Iancule! ce stai a gândi?... s'ar fi putut să fac eu una ca asta?!

Ori, poate, crezi că eu nu iau o parte vic la dureră ce te apasă și te mistue, că nu sufăr, și nu compățimesc cu d-ta? C'oane Iancule, nici nu-ți închipui așa ceva, că-ți faci păcat. Auzi! tocmai eu să fiu așa fel dă nașic dă român, oltean, cu inima împietrită?!

Dacă-ți p'ăia, și drept judecînd, în loc să ne dușmînim și să ne spunem unul altuia vorbe proaste; noi ar trebui să ne dăm mîna frățeste ca doi tovarăși dă suferință, — pen'că dă!... știi d-ta... runde-s doi puterea crește și Polizu nu sporește... și să

facem noi amîndoi un partid, dă nici d'raeu... cruce dă aur... să nu l'ăsta oamne.

Pen'că și eu sunt supărat grozav, c'oane Iancule, și nu fără cuvînt. Judecă și d-ta: la răsboiu, — la răsboiu! Zece cercheji ucisî na l'glumă... și de 20 de ani slujbă credincioasă la comună... Al mai vechiu funcționar... cași *premar* am schîmbat eu... Și tot aprod am rîmas, nici măcar *titident*...

Și d-ta al dreptate să fi supărat, pen'că după ce reușești cu al nostru, sireacii, te trag pe sfoară când e vorba să te faci *premar* și te faci de risu țîrgului, de rid și copil dă d-ta...

Cum s'ar prinde, suntem amîndoi două victime, amîndoi doi paraponisiți, amîndoi două nevoi, vorba cîntecului.

Așa în cât ar trebui să fim nedespărțiți, «ca doi ochi dintr'o lumină, ca doi brați dintr'o tulpină», dar nu să ne injurăm și să ne dăm afară din casă în funcțiunea iczercitiului nostru....

Dar mai la urmă, ești vrea să te unești cu mine, ori nu-ți vrea, treaba d-tale! Vorba-și, dă ce să mă dai pe mine, om bătrîn, afară, cu vorbe proaste, când eu vin să-mi fac datoria, să te convoc la conțiliu?

Ea almintrelea înțeleg omenia, c'oane Iancule, — macar că n'am fost nici odată, dă când maica m'a făcut, director dă ghimnaziu și n'am primit de acasă cine știe ce *idocafie*. Ian cercă dă vîro d-ta la mine și să vezi că eu nici afară nu te dau, nici dă injurat nu te injur... Cel mult în gînd dacă îți-oii spune ceva rău, ca să-mi răsbur inima amărită și să-mi-o ușurez ca după o dola de-ale noastre, d'ale a oltenestile... Dar: dă te injur în gura mare ca ai dă la grajdurile premăriei, să mă ferească D-zeu, n'ași face-o să știu că mă faci *titident*, eu care slujesc la comună dă 20 dă ani și am fost și la răsboiu și am ucis și două-zece de cercheji... pen'că nu-ți frumos și nu-ți bine, c'oane Iancule!

Dacă m'am hotărît să-ți scriu această mică epistolă, care rog pe A-tot-puternicul să te împintene în momentele cele mai fericite, să nu cumva să-ți închipuești, c'oane Iancule, că snt supărat pe d-ta și-ți port ură și parapon; din potrivă, te rog să crezi că te compățimesc din tot sufletul, pen'că și eu sunt creștin, și pen'că te pricep; și mă rog cu lacrimi ferbiți la D-zeu ca nici eu nici neam dă neamul meu să nu pată rușinea ce ai pățit-o d-ta și care te face să fi așa dă *neericos* chiar fața de

Vechiul amic și pecața d-tale slugă

MOȘ GHEORGHE

Aprod la premărie și aspirant de *titident*

p. conformitate, Gh. I. DUȘ

Interpolarea d-lui Maiorescu ÎN AFACEREA HALLIER

(Ședința Senatului de la 29 Martie)

(Urmare)

Dar alt ministru, mai puțin experimentat se vede, d. ministru de externe, onorab. d. Ion Labovari, o! acela încailez și-a spus verde părerea d-sale. Cu d. ministru de externe

am avut ocasiunea să-mi permit o singură vorbă, când cu discuțiunea adresei. Am evitat atunci să vorbesc de cestiunea Dunărei, dar mi-am permis să adaog numai cuvântul că poate vorbește *prea mult* d. ministru de externe.

Ei, să-mi permiteți astăzi să accentuez ceva acest cuvânt.

A început să meargă pomina d-lui ministru de externe că vorbește prea mult; și aceasta e o însușire periculoasă pentru miniștrii de externe ai unei țări.

Onorab. d. Ioan Lahovary vorbește vorbește, vorbește într'una, și după ce a vorbit așa de mult, unul iese convins de acolo: e d-sa însuși, dar cei care îl ascultă nu sunt convinși. E un fel de auto-sugestiune prin vorbă foarte dăunătoare pentru interesele țării, când sunt cestiuni importante în joc.

Te apucă groaza, când gândești că cestiunea Dunărei se tratează de un asemenea ministru. Vedem cum a tratat cestiunea Hallier aci în Senat.

Nu a apărut încă în „Monitorul Oficial” ultima discuțiune în afacerea Hallier.

Apar foarte târziu, d-le președinte, discuțiile parlamentului. Știu că nu e vina d-voastră, e în parte a d-lor miniștrii care nu corectează destul de iute stenogramele, și a senatorilor și a tipografieii, dar îmi aduc aminte de timpul presidenției lui C. A. Rosetti, când apăreau chiar a doua zi discuțiunile din cameră în Monitor.

Va să zică se poate face aceasta și atunci în adevăr discuțiunile din Cameră și din Senat se aduce în mod autentic și în timp util la cunoștința lumii.

Iată, acum nu avem textul autentic al unei declarații a ministrului de externe de cea mai gravă importanță. Mi l'au spus însă aceia, care erau față în Senat, l'am mai găsit reproduș în „Epoca”, o foaie amică a d-sale.

Ei, dar această ultimă declarație schimbă și declarația fostului ministru de finanțe și modifică prin precizarea fatalității, și declarația actualului ministru de finanțe.

S'a întrebat, ce era acea fatalitate inexorabilă?

Ei bine, zice d. ministru de externe, vă voi spune eu: era conse-

cința greșelilor și actelor d-voastră nechibzuite, d-le Aurelian. Partizanii d-voastră, adică liberalii, au adus țara într'o situațiune așa de teribilă în cât am fost siliți să primim tribunal arbitrar, ori să cadă tot imprumutul. Dacă nu admitem arbitrajul Hallier, venea controlul financiar străin în România.

Ce va dictat această extrem de grabă declarațiune?

Mai întâi ura d-voastră, în contra partidului liberal! Dar cea ce explicați dv., aci nu este admisibil, așa cum o explicați.

A da toată răspunderea relei situații financiare de la Octombrie 1899 pe seama partidului liberal, e exagerat.

O parte da; însă cea-l-altă parte a răspunderii o are nepriceperea guvernului d-voastră, care a venit la 11 Aprilie după liberali. Cu ura contra liberalilor nu se pot face diversiune de la adevărul istoric și de la răspunderea d-voastră.

În general ura aceasta contra altora, felul cum vorbește d. ministru de externe de interesele țării față cu străinătatea, năpustirea d-sale asupra partidului liberal, e un lucru foarte puțin potrivit cu un ministru de externe. Ministrul de externe fiind-că e externe, represintă în prima linie țara întregă și represintă țara împreună cu acea parte însemnată a țerei, care e alt partid de cât al d-sale, ori alt club de cât clubul d-sale.

Și aceasta nu merge nici cu noua teorie, care ar dori să o introducă atât de elegant d. ministru de finanțe că adevărul în politică trebuie pasiune și sentiment. Da, însă mai puțină pasiune de ură și mai multă pasiune de încălzire pentru ceva ideal și în ori se caz nu rătăcirea în afacerea Hallier (aplause).

Va să zică, d-le Președinte al consiliului, cine are dreptate dintre ucenicii d-voastră?

Ucenicul generalul Manu?

D. ministru de interne, general Manu: Protestez în contra acestui cuvânt.

D. Titu Maiorescu: Sunt fericit că protesteză d. general Manu; și atunci, d-lor, să-l ștergem din aua-lele parlamentare, să-l șteargă și d-sa din ziua în care l'a pronunțat. (ilaritate)

D. ministru de interne, general Manu: Dv. n'a-l protestat (ilaritate).

D. Titu Maiorescu: Ce ați zis? Că eu n'am protestat?

Dar nu vi l-am relevat aici în Senat? Și vi l-am relevat tocmai ca să îl pot aplica la ocazie și d-voastră.

Dar, dacă acum îl retrageți chiar d-voastră, patronul de odinioară, primesc să-l retragem cu toții, spre folosul eleganței limbajului nostru parlamentar, (aplause, ilaritate).

Așa dar, d-le ministru-prezident, onor. miniștrii de resort din cabinetul d-voastră....

D. ministru de interne, general Manu: Așa este mai bine.

D. Titu Maiorescu: Apoi da, d-le general, ar fi fost mai și când vorbești d-voastră în anul trecut. Dar acum chestia importantă este: că declarările diferiților miniștrii de resort asupra afacerii Hallier se bat în cap. Declararea d-lui ministru de externe se bate în cap cu a d-voastră. Și atunci suntem datorii să cerem explicațiunea autorizată a d-lui ministru-prezident: cine are dreptate?

Ce trebuie înțeles prin fatalitate inexorabilă?

(Va urma)

Tunelul de la portul Constanței

Sunt acum doi ani și 9 luni de când scrieam în ziarul nostru următoarele:

„Lucrările portului sunt foarte încete. Continuând ast-fel, portul nu va fi gata, nici până în zece ani. Se pare că antreprenorul, d. Hallier, caută motive de rezilierea contractului, la care, în definitiv, nu știm de ce statul n'ar consimți de bună voie.” Prevederea noastră s'a realizat: rezultatul îl știe toată lumea, nu e nevoie a insista asupra-l.

Niminea nu ne-a dat atențiune atunci, fiind-că niminea din miniștrii nu citește ziarul nostru, deși e singurul organ care s'a ocupat și ocupă de afacerile publice ale Dobrogei; iar noi nu ne mai putem permite luxul de altă dată, de a-l trimite gratis de cât biroulul de presă, pe care îl șcim, deși un ne dă nici o probă despre aceasta, că funcționează în Ministerul de Interne.

Fără speranță de a fi luați în seamă, ca totdeauna, ne facem totuși datoria de a pune sub ochii d-lui Ministru al Lucrărilor publice un resumat, ne având loc a o publica în întregime, după o denunțare destul de gravă, ce primim la redacție, rugând pe d. Ministru să institue imediat o anchetă, în privința celor ce urmează, și să publice constatările ce ancheta va face, spre a ne acut-

de noi insistențe, și comentariul, care, după cunoștințele și aprecierea noastră, nu pot fi de loc în favoarea celor ce conduc această uriașă lucrare a tunelului.

Eată despre ce e vorba: D-l Bertolero, antreprenorul care conduce lucrarea tunelului, n'a fi având certificate de aptitudine pentru conducerea unei asemenea lucrări, nefiind inginer, nici fost antreprenor, ci un simplu taseron, la inginerul Boru, care a făcut tunelul Cucuteni, pe linia Drohoiului—Iasi.

D. Bertolero ar fi obligat „prin contract” pe tovarășul său inginerul Muretzky, „să nu se amestece de loc la lucrarea tunelului din Constanța” voind a fi el singur conducător în această mare importantă lucrare. Din cauza necompetenței sale s'ar fi dat parte din tunel la 1 Februarie anul acesta.—Adevărul e că nu s'a văzut nici odată d. Muretzky în Constanța. (N. R.)

În privința lucrărilor: de 13 luni de zile, de când s'a început lucrarea, antreprenorul n'ar fi săpat și transportat de cât 120000 metri cubi depământ din 900000 prevăzuți în devis, și n'ar fi făcut de cât 3600 m. c. zidărie, timp de 8 luni din 12000 prevăzuți: Cum o să facă restul lucrării în timpul până la 1 Aprilie 1891, când sunt datorți a da tunelul în circulațiune?

Ajutorul d-lui Bertolero ar fi un frate al d-sale, venit în țara asta toamnă, spre a deschide o prăvălie de cofetărie; om asemenea fără nici o competență tehnică, din cauza căruia era să mai facă încă o surpare de tunel, cu ocazia ploilor din armă.

D. Bertolero n'ar fi având de loc bani, nici credit, pe care l'ar fi epuizat, fiind silit a se imprumuta cu sutele de lei, spre a-și face trebuințele imediate, până va pleca în Italia, unde speră să mai poată imprumuta ceva bani.

Denunțiere se termină ast-fel: „D-l Bertolero are ideea fixă că guvernul îl va suspenda lucrarea de la trincea prin aceea că întâmplându-se această suspendare ar avea motiv contra guvernului, adoptând sistemul *Hallier*, cerând reparări de danne și interese pentru presupusele cheltueți făcute, căci într'a-devăr nu are nici materialul necesar pentru a termina lucrarea tunelului...” „De ce nu continuă acum lucrarea de la trincea?”

Pe cât șcim noi de la acest ziar, d. Bertolero n'are acum nici un ofert de lucrători zidari ce ar trebui să aibă; n'a făcut de cât lucrări de zidărie, care sunt mai rentabile pentru d-sa, lasând eventual pe seama statului pe cele de terasement, 900000 m. c. de la care nu poate câștiga.

În afară de aceasta, d. Bertolero nu primește lucrători români, chiar când

ei sunt trimiși de șeful serviciului de control, în mod oficial.

Vom cerceta altă dată motivele pentru care antreprenorul îl da mâna să respingă pe muncitorii români.

Pentru acum ne mulțumim cu atât.

INFORMAȚIUNI

În Bulgaria, la Tricestenic lângă Rusciuk a izbucnit o groaznică revoluție țărănească, din pricina renunțării dijinei în natură.

Maș multe companii de soldați trimise acolo au tras focuri în țărani din sat și împrejurime, adunați, armați în localitate. Țărani au năvălit pe soldați: sunt mulți morți și răniți de ambele părți, rămași pe loc.

O companie întreagă, care la comandă a rețurât să tragă foc, a fost condamnată la mpuşcare, unul din 10, iar restul la muncă silnică pe viață, de către consiliul de război. S'a declarat starea de asediu în toată Bulgaria de Nord. În această cauză, miștrul de rebel general Lahovary a dat ordin să se întărească paza pe frontărie despre Bulgaria.

Alte amănunte în numărul viitor.

D-l I. N. Roman, avocat, s'a mutat în casele D-lui Gh. Șerbănescu, de pe strada 11 Iunie. Avis numărurilor d-sale clienți din provincie.

Alergările de cai s'au amânat pentru 7 Maiu.

Steagul atârnat în oraș, ne vestesc sosirea în oraș a vre-unui miștru. Este pentru d. I. C. Grădăsteanu, ministrul lucrărilor publice, ce sosesc la 3-zi cu vaporul de la Sulina.

În Constanța s'a descoperit o bandă de falsificatori de monede. Capul, arestat până acum este un anume Ștefănescu, agent al siguranței publice. Frumos de tot.

ACT DE MULȚUMIRE

Sub-semnatul, suferind un accident, care m'a împiedicat a-mi urma cât-va timp ocupațiunile mele, *Societatea Română de asigurări generale „GENERALĂ”*, la care sunt asigurat contra accidentelor corporale, m'a despăgubit în modul cel mai culant.

Mă văd deci indemnăt de recunoștința a aduce vâile mele mulțumiri acestei instituțiuni

15 Aprilie—Constanța AL. BOGZA

ROMANIA

COMISIA CULOAREI DE GALBEN

din orașul Constanța
PUBLICAȚIUNE

No. 1191.—Aprilie 18.

Conform delegațiunii dată de d. Jude al ocolului 1 Brăila prin adresa No. 3531, se aduce la cunoștința generală, că în ziua de 2 Maiu 1900, se va vinde prin licitație publică pe piața oborului vechiu din acest oraș avere» debitorului Vasile Panaitescu, compusă din articole de cocheci, pentru despăgubirea creditorului S. Lecher, de suma banilor ce are a primi după cartea de judecată No. 107900, investită cu formula executorie No. 104900.

Doritorii sunt rugați să se prezente în ziua și locul sus arătat spre a concura

p. Comisar, Gr. Simionescu.

Ultima oră

Telegramele ziarelor Bucureștene de azi, spun oficial că sunt 50—60 țărani omorâți la Tricestenic și 26 soldați, între cari 3 ofițeri, iar răniți de ambele părți vre-o 300. Priștul Bulgariei lipsește din țară. Se zice că agitația ar fi fost pregătită de agenții străini, în scop de detronarea priștului. Nepotolindu-se reșcoala, România va fi însărcinată cu restabilirea liniștei.

SPECIALITĂȚILE

Farmacistu ui ION BERBERIANU—Constanța

Goudron China Berberiana. Cunoscut fiind de totă lumea, atât efectele sigure ale goudronului în afecțiunile organelor respiratorii, cât și acelea ale cojei de china în contra maldiilor care produc slăbirea organismului, este natural ca *goudronul China Berberiana*, adică medicamentul ce conține atât principiul activ al goudronului cât și al cojei de china, să fie remediul cel mai sigur ce se poate întrebui în la contra tusei, catarhelor bronchiale și *devesic*, bronhitei, astucii etc. Sticla 2 lei 50 bani.

Trafuri contra gularăului „Berberiana”. Face că prin simpla prisărea lor, gularăul cel mai rebel să înceteze. Cutia 1 leu.

Hârtie chimică Berberiana. Este cel mai bun emplastru ce se poate întrebui în contra tuturor durerilor reumatismale ca: durerea de mijloc și de spate, dureri de șiale, podagra, dureri de iritațiuni ale pieptului, nevralgii etc.; asemenea se mai poate întrebui cu succes la *arsuri, bôle de rinichi, strivitură degerături, bôle scrofulose, scrintitură etc* Ruloul 1 leu.

Untura de pește de Norvegia prospătă de anul acesta se vinde cu 4 lei (albă) și 3 lei 50 bani (galbenă).

Un bogat asortiment de *Parfumerie și Săpunărie* străină și indigenă.

Farmacia BERBERIANU—Constanța

Vindecarea Theniei sau Vermelui Solitar PREPARAȚIUNEA SCHINABEK

D-l I. Schinabek farmacist și chimist Expert a luat cu arenda farmacia *La „Steaua României”* din orașul nostru. D-sa pe lângă alte specialități ce le prepară, a inventat de mult timp niste medicamente, capsule, contra Panglicei, Cordelei. Vermelui Solitar sau Thenia, care capsule au fost aprobate de onor. Consiliu Sanitar Superior din București; iar la expoziția Cooperatorilor Români din țară a obținut medali de aur, 1000 de acte de mulțumire staă la dispoziția onor. Public, precum și un număr mare de certificate din partea celor mai distinși Domni Medici din țară, civili și militari.

Aproape 30% din omenirea noastră este atinsă de acest parazit, și reul care îl produce organismului uman depandă, de vârstă, constituție, și de felul panglicei, că în unele speciale acestei panglice se manifestă la unele persoane prin turburări serioase ale organismului. Așa de exemplu, prin greață, amețeli, vârsări, (cârcei), crampe la stomă, curgere de bale, urdinare (diarhee), accese epileptice chiar, o simțire particulă ră parcă s'ar mișca, sau ar șoge ceva în intestine; la unele persoane, în special la dame, se manifestă prin anemie (lipsă de sânge) și printr'o slăbire generală a corpului, și s'a observat la multe persoane chiar că au produs și moartea.

Una sau mai multe simptome din acestea, pot indica cu siguranță prezența panglicei. Însă în cas când aceste simptome ar fi provocate de vre-o altă boală, totuși întrebuițarea acestui medicament nu aduce nici o vătămăre sănătății, atât a omului adult, cât și a copiilor, pentru care se prepară o doză specială, având în vedere virsta copilului.

Modul de întrebuițare se află adăogat la cutie fie-crae.